

Ako pa pregleda štalistiko, uvidi, da se je pošteno varal. Trdnjave Ponikva, Št. Vid in Šmarje so padle, in kandidatje liberalne stranke so kar trumoma poskakali v koš. Tudi pri nas se približuje občinska volitev. Seveda bode delo naprednjakov neumorno. Morda jim pride na pomoč nad vse požrtvovalni gospodek iz Šmarja, kateri razteza svoj delokrog po sosednjih občinah. Pa včasih se kje vsede na smolo, potem pa išče pomoči pri sodnjah, da celo porotnike si privoši. Predno pa se vse to izvrši, se mu že smoja od solne raztopi. Uvidi lahko ta gospodek, da ima zelo malo upliva pri močeh, celo domačini niso hoteli plesati po njegovi liberalni godbi. Mi Petrovčani mu tudi svetujemo, da naj na dan naše občinske volitve doma ostane, kajti čaka ga še tista posoda s smolo, v katero se je bil ob času deželnozbornskih volitev vsedel. Pa tudi naši možje ne gredo več v liberalne mreže. Upamo, da bo tudi pri nas zmagal zdrav razum in pravi katoliški možje.

c Sv. Jurij ob juž. žel. Naši liberalci so baje napravili stavo, da se bodo skušali, kedo zna boljše lagati in zabavljati. Za to so si baje izbrali tudi posebno komisijo, ki ima nalogo, presojevati, kedo je boljši mojster v lažeh. Da bo pa ta komisija lažje presojala, zato so liberalci sklenili, te svoje duševne umazanosti pošiljati v „Narodni List“ in „Narodni Dnevnik“. V ta namen so si pa izbrali tudi kakor framazoni posebno skrivnostna imena, kakor n. pr. nekdo, napredni mladenič, vohaj za njim, pičispak, pičnorec, pičivrag itd., po katerih imenih se sami med seboj spoznajo. In tako je res svoj veliki talent pokazal najprej Pičispak v zadnjem „Narodnem Listu“, ki je posebno vzel na muho g. župnika, kaplana in tržkega župana. Župan mu ni všeč, ker je baje preveč črn; zaradi tega po njegovem mnenju tudi luči ne gorijo v trgu. Na g. župnika je tudi strašno hud, ker neki cela posestva vtikajo v svoj žep. Res strašno! Ko pa o g. kaplanu piše, je pa od samega navdušenja in veselja, da bo za svoje laži in nesramnosti dobil stavo, tako prevzet, da že ne zna več slovenski, in da v blaženi nemščini vzkligne: „Heil dir in Siegeskranz, o du unser lieber Zganc!“ — In že je mislil Pičispak, da je dobil stavo in stavljeno nagrado, toda glej ga spaka, Pičispak je zgubil stavo, in tudi nagrade ni dobil, ker je komisija razsodila, da še ne zna dovolj lagati. Torej Pičispak je poporel. Zdaj ima besedo Pičnorec. Kako bo pa ta napravil, bomo sporočili, kakor hitro bomo zvedeli. — Na svidenje!

c Sv. Jurij ob juž. žel. Dopisnik „Narodnega Lista“ iz Št. Jurja si je zopet privoščil po svoji navadi naše bralno društvo, g. Zganka, župnika, konsum itd. Ti dopisi so gotovo hrana za večnost v liberalno kraljestvo, za pekel. Liberalce silno boli, če priredi naše bralno društvo pošteno predstavo, naj si bo isto še tako lepo, njim je to vse „tercijalsko nazadnjaško“. Ti ljudje bi gotovo rajši videli, da se ljudstvo pohujša in zgubi v blatu. Blato, to je vaše polje, kjer znate vi obdelovati vaše ideje, vaše naklepe. Zato bi pa tudi rajši videli, da se naše ljudstvo pogubi v vašem blatu. Svetovali bi jim, da gledajo bolje na svoja društva, ki so že ob propadu. Morda zna kedaj slepa kokoš šentjurskega liberalizma najti zrno, kar pa je silno dvomljivo. Dolgo boste še morali čakati, predno vas bode našla pamet. Zakaj pa ne predstavljate vi igre: „Poginjajoče liberalstvo Šentjursko.“ To bi bili šele prizori! Zakaj vam je ne sestavi in uglašbi Kveder? Hitro, da ne ostanete vžadi! Kako bi se lepo vrstili prizori: „plešišče, ples, spremljanje dam domov, tema, da se nič ne vidi itd. Človek samo enkrat živi, pa pri vas se ne vpraša, kako se živi, da se le živi. Za nas le preveč ne skrbite, da vam prehitro lasje ne osivijo, kajti potem ste hitro stari, in vaše punce vas ne bodo imele več radi. Konsum je prišel gotovo po zaslugi Drogeniga v konkurs, in brez vse potrebe, tega je le vaša nestrpnost, sovraštvo, škodoželjnost kriva, vi svobodni svetniki, oznanjevalci svobode mesa itd. ... In vi hočete ljudstvo voditi? Bolje, da greste v Ljubljano na Studenec, če ste še toliko pametni, da vas še morda rešijo. Vaša požarna bramba, tržka namreč, pa je gotovo najnovejša svetovna novost, čeravno je že stara. Jo gotovo dežela podpira za pridno spanje. Za njene kolovodje bi bilo treba nove iznajdbe, katera bi že leto naprej povedala, kedaj bode kje gorelo.

c Sv. Jurij ob južni železnici. Dne 15. na 16. t. m. je gorelo na Grobelnem pri posestniku J. Mikola, zgorelo mu je vse razven kozolca in par govej živine, drugo je bilo vse žrtev plamena, ljudje so si rešili komaj bomo življenje, a drugega nič. Beda je velika. Na sumu, da je zažgal, je N. Zupanc, p. d. Vedač star., ker so ga našli drugo jutro s prestreljeno glavo. Bila sta si s sedanjem pogorelcem v sovraštvo. Požarna bramba ni šla nobena na lice mesta, okoliška je predaleč v stran, tržka pa se ni zbudila. Trobentač je trobil celo uro po trgu, bilo je plat zvona, pa ni nič pomagalo.

c Sv. Jur ob juž. žel. Začetkom prihodnjega meseca priredi šentjurska narodno-napredna stranka prireditve impozantnega načina, pri kateri sodelujejo vse markantne osebe narodno-napredne stranke. Čisti dobiček te prireditve je namenjen za razne dobre in slabe namene stranke. Predprodaja vstopnic za to prireditev se kmalu začne, in sicer v vseh večjih mestih cis in trans. Prireditve se vrši, ker se je nadejati veliko tujih gostov, na velikem spašniku (gnajni) šentjurskem. Proizvajale se bodo razne gledališke, cirkus in variete umetnosti. Začetek prireditve oskrbi streich-orkester tržke požarne brambe. Med dru-

gimi se bodo videli prvič na svetlo dane: „Podoba iz življenja Narodne stranke šentjurske.“ Potpuri celega vodstva Narodne stranke. Potem sledi prav komični nastop bivšega župana, Blaž Urlep kot zopetni kandidat za županski stolec, ki bo obenem proizvajal razne črne umetnosti. Tretja točka: „Boj s klerikalizmom.“ Glavno vlogo ima g. Karl Kveder, ki bo predstavljal, kako se bori Narodna stranka s klerikalizmom. Potem odlikovanje vseh najprej-nazadnjakov. Skupen nastop vseh dekoriranih naprednjakov in naprednjakinj, ki pojo: Mi smo šentjurski naprednjaki, kako nas gledajo ljudje itd. Za tem eksotična slika: „Divji lov na plesalke“, šentjurskega plesnivega društva, nastop vseh dekoriranih in patentiranih poznavalcev nežnega spola, h koncu divni školski recte zaježi randevouz. Velikanski uspeh za smeh obeta poppereta: „Iz življenja.“ Glavno vlogo zastopa Janez Lober, tajnik okol. občine in obenem tajni prijatelj naprednjakov, ki bo predstavljal razne pojave iz svojega prejšnjega in zdajšnjega življenja v družbi z ljudskim govornikom Franc Ferležem in drugimi gospodi njegove baže. Direktor napredne stranke Karl Kveder nastopi v zadnjem dejanju kot solist v pesmi: „Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo, nazaj nas več ne bo!“

c Dijaški kuhinji v Celju so darovali od 10. marca do 21. aprila sledeči dobrotniki: Jurij Cretko, kaplan v Solčavi, 7 K; Josip Kardinar, o. kr. profesor v Celju, 10 K; posojilnica v Framu, 20 K; posojilnica na Vranakem, 70 K; Jos. Weigl, župnik pri Sv. Križu pri Ljutomeru, na čast sv. Antonu Puščarniku, 4 K; Ivan Logar, učitelj v p. Celje, 5 K; Dr. Vekoslav Kukovec, odvetnik in deželni poslanec, Celje, 10 K; Ivan Jakša, lesni trgovec, 2 K; gospa Jakša, 2 K; Sterušur, železo. adjunkt, 2 K; Pepca Repenšek, 1 K; vsi iz Zidanega mosta; Beša, postojenski in Hrastnika, 2 K; dr. Anton Dolac, 1 K; Scheclander Ljudovik, o. kr. sm. svetnik v p. Celje, 30 K; Karol Preker, župnik v Kopalah pri Dobovi, 5 K; Martin Koje, davčni čin. v Ptaju, 1 K; Jan. Sparhak, župnik v p. pri Sv. Petru na Med. selu, 8 K; Dr. Jur. Hraščev, odvetnik, Celje, K 8.50; Ant. Kuhar, komisar pri Donavi, 2 K; posojilnica v Gor. Radgoni, 40 K; Vranska Vila, 25 K; Robert Diehl, trgovec, Celje, 10 K; dr. Alojs Brendič, za nako poravnava, K 5.81; Savinska posojilnica, Zalec, 20 K; Brendič Radovan od abiturijentske slavnosti, 16 K; Martin Frece, trgovec, Staravas na Bizeljškem, nabral v veseli družbi 6. g. Rudolfa Raktelj, K 8.40; dr. Podlesnik, mesto venca pokojnemu g. Ježovniku, državnemu poslancu, Velenje, 10 K; Saleška posojilnica in štedilnica v Velenju, 50 K mesto venca svojemu ravnatelju in d. ž. poslancu Vinkotu Ježovniku. Vsem dobrotnikom iskrena zahvala!

Brežlški okraj.

b Globoko. Krajni šolski svet Globoko pri Brežicah je v svoji zadnji seji soglasno sklenil, da posihmal uraduje v izključno slovenskem jeziku, ter da tudi ne sprejema več nobenega neslovenskega uradnega dopisa. Priporoča se v posnemanje drugim krajnim šolskim svetom in mnogim občinskim uradom, ki se v svojem uradovanju še vedno ne morejo otresti blažene nemščine.

b Dobova. Tako pa že dolgo ni bil kmet v našem okraju v zadregi, kot letos pri pomladni setvi. Dobra krompirja namreč za setev primanjkuje, ker se je prek zime skvaril lanski krompir; voden je, ne užiten, in je dobil kakor nit tanke poganke, deloma pa majhne nove krompirčke. Zato pa je prav živahno povpraševanje po krompirju, ter se naroča deloma iz Kranjskega, Hrvaškega, in v zadnjem času od samostana trapistov v Rajhenburgu. — Odkar se je naš poštni urad preselil v novo hišo, nismo, odkritosrečno povedano, več tako zadovoljni. — V prejšnji hiši je bil namreč krasen prostor za pošto, sedaj pa je premalo prostora, osobito če pride par strank obenem v urad, se ne morejo drug drugega ogniti. A glavna stvar pa je ta, da je bila poprej gospodična poštna upraviteljica sama v uradu, sedaj pa ima tudi druge osebe tam, ki nimajo v uradnih prostorih ničesar iskati. — Naše notranje razmere so v zadnjem času nekoliko zmešane, in naši naprednjaki so kar hitro pripravljani, da bi v kalnem ribarili, in še bolj razmere zmešali, pa ne bo šlo. Celu enega duhovnika hvalijo v „Narodnem Listu“, kar je ravno tako, če bi pes česen grizel, drugemu pa bi radi hišo ogrdili, oba pa pri vernikih ob zaupanje spravili. Nesposobni mladiči ne pomislijo, kako žalostno uslugo stori duhovnu, če ga v svoji celjski gnojnici hvalijo, in da ogromna večina poštenega duhovskega prebivalstva ne potrebuje nobenega nasveta od liberalne plati. Zakaj pa ne pišete o sebi, kako ste n. pr. hoteli na lep način med seboj razdeliti čisti dobiček vaše posojilnice, kako jo je skupil po hrbtu eden vaših kolovodij, kako mora drugi zopet za zibelko skrbeti itd. Ko bi vedeli, kako vse v srce poznamo!

b Pišce. Zares čudne razmere vladajo pri nas. Nasprotniki se zaresenjajo z vso, le njim lastno besnostjo proti nam. Nobeno sredstvo jim ni prepadlo, nobeno dejstvo presurovo, da bi ga ne uporabili v svojih naskokih na našo stranko. Čujmo, kaj vse izumeje njih bistre glave. Ko so zvedeli, da hoče naše kršč. izobr. društvo prirediti gledališko predstavo, napeli so vse svoje že oslabele moči, hoteč isto preprečiti. Najprej so napadali od vaj idočega dekleta, jih obmetavali s surovimi priimki, in celo pljuvali po njih. Kajne, junaški čin od napredne inteligentne stranke? Vrle naše mladenke pa se ne strašijo nočnih senc vaše podivjanosti. Ker s tem niso dosegli nič, zasveti se jim znova v možganih. Poslali so na okrajno glavarstvo pritožbo s tremi podpisi zoper predstavo, ker je neki sila nevarno, da se med igro novozidana dvorana g. Kostevca, kjer se ima vršiti igra, ne podre (kaj takega zamore stuhati zares le naprednjaška učnost). In to je pomagalo. Glavarstvo je, zanašajoč se na resničnost pritožbe, igro prepovedalo. Ko pa je zvedelo, da je ista iz rok naših dičnih naprednjakov, je igro zopet dovolilo. Tako daleč ste že torej. Laž, obrekovanje in nesramni napadi so edino vaše delo, v

katerem res krasno napredujete, in za katero so ne-sposobni naši možje, kakor to že sami priznate v svojem evangeliju, „Narodnem Listu“. Kje drugje se tudi napredujete, vam povemo prihodnjic. Do tedaj pa vam kličemo: Dober tek pri blamažah, katerih imate že čez glavo. Pa si še kaj namislite, da bomo imeli zabavo. Slednjič bodemo tudi vam dovolili bernjo, da ne bodete vedno zastoj zehali po mastnem kosilu ...

Robati kmet.

b Rajhenburg ob Savi. V resnici prav prijetno je bilo v nedeljo, dne 17. aprila v dvorani naše nove kaplanije, kjer ima tukajšnje izobraževalno društvo svoj prostor za shode in gledališke predstave. Po govoru društvenega tajnika g. kaplana Martina Gabere, ki je slika mladini potrebo krščansko-narodne zavednosti, so nam zaigrale dekleta „Sv. Cito“. Lepa je ta igra, in ako se igra tako dovršeno, kakor se je zgodilo to predzadnjo nedeljo pri nas, morajo vinkovati razni prizori kar najbolje na srca gledalcev. — V vlogu sv. Cite se je zamislila gđe. Milka Zemljakova že tako globoko, da se je človeku zazdelo, kakor da vidi Cito samo pred sabo. Kako ljubki so bili prizori, kjer nastopite mali deklici Pija in Amata, ki ste bili Fini Kosarjeva in Elza Rajnhofnova! Kedo bi pričakoval od otroka tako neustrašenega nastopa? Vloge gospe Fatimelijske bi nikdo ne mogel bolje pogoditi, kakor jo je pogodila gđe. Flisova, ki se je nalašč radi te igre pripeljala iz Zaleca, za kar ji gre posebna zahvala. Mati Citina je bila gđe. poštarica. Njen nastop je izborno uplival. Prijateljstvo in sočutje do Cite je kaj dobro kazala Kornelija, gđe. Mila Unschuldova. Porednost in nevošljivost dekel Male, Prave in Perverze nasproti dobri in pošteni Citi so tudi nepričakovano dobro uprizorile gđe. Sternadova, Zemljakova in Sajevečeva. Tako je bilo res lahko ob koncu igre vse zadovoljno in veselo, in pohvala, katero so žele igralka za svoj prvi nastop, je bila zaslužena. Sliši se, da se dekleta že pripravljajo za neko novo igro. Tako je prav. Zanimanje za naše društvo in njegove prireditve naj raste vedno bolj in bolj! Kaj pa je z našimi mladeniči? Mogoče nas tudi ti prese-netijo v kratkem s kakšno predstavo? Bodemo videli.

b Rajhenburg ob Savi. Pri stavbi nove cerkve „Marija Lurd“ smo imeli v ponedeljek, dne 18. aprila drugo lepo slovesnost. Leta 1908 dne 16. julija se prevzvišeni knez in škof dr. Mihael Napotnik v navzočnosti mnogo gg. duhovnikov in več tisoč pobožnega ljudstva slovesno blagoslovili temeljni kamen tej novi cerkvi. Izrazili so tedaj visoki nadpastir željo, da bi ta stavba z božjo in Marijino pomočjo hitro in krepko rasla, in tako v doglednem času začela služiti svojem namenu. In blagoslov, katerega so prosili sem doli iz neba na to zapričeto delo, res ni izostal. „Slovenski Lurd“, Marijina cerkev v Rajhenburgu je danes že pod streho. V ponedeljek, dne 18. aprila so že preč. g. opat č. o. trapistov, Ivan Bapt. Epalle slovesno blagoslovili križa za oba po 56 m visoka zvonika, ki sta se takoj po blagoslovljenju postavila na svoji mesti. Tej lepi slovesnosti je prisostvovalo okoli 30 duhovnikov in zopet več tisoč pobožnih vernikov. Po slovesnem blagoslovljenju stolpnih križev pri novi cerkvi, smo se zbrali v podružnici sv. Boštjana, kjer so nam č. g. župnik Šoba iz Zdol v spominu vredni pridigli zanetli v naših srcih nov ogenj ljubezni do sv. križa in do vsega, kar je z njim v zvezi. Z zahvalno pesmijo po sv. maši se je končala ta lepa slovesnost. — Delo torej pri naši cerkvi, katero nam s svojimi prispevki pomagajo zidati Marijini častilci iz cele Slovenije, vrlo dobro napreduje, in stavba je po izjavi komisije, katero je poslala c. kr. namestnika v svrhu kolavdacije zidovja, kakor je to pri javnih stavbah običajno, mojstrsko dovršena, tako, da ni bilo zabeležiti niti ene napake, niti enega nedostatka. Seveda imamo sedaj šele golo zidovje pred sabo. Zato bo treba še mnogo truda in skrbi, posebno pa mnogo dobrotnikov, ki bi s svojo blagodušno darežljivostjo pomagali popolnoma dovršiti to prekrasno Marijino svetišče.

b Podsreda. Naše liberalce silno boli, da naše „Kat. slov. izobr. društvo“ tako dobro uspeva. Ker se g. kaplan Podpečan zelo trudi za naše društvo, se zanašajo v njega z vso močjo. Naš kaplan noče, da bi bila mladina taka, kakor iz dveh hiš s trga, ki jih cela župnija dobro pozna, in kateri tudi nimajo dostopa v naše slavno društvo. Dopisun „Narodnega Lista“ laže, da je prišlo k naši veselici le nekaj starih terci-jalk. Vprašam, ali so gg. župan podpreški in gorjanski, Jazbec, Škrbec, Strmečki in več odličnih gospodov iz Kozjega, ali so to tercijalke? Ker se je njim igra dopadla, to seveda dopisnika boli. Tega pa dopisnik ne omeni, kakšna je bila udeležba na občenem zboru gasilnega društva v Podsredi. Udeležili so se ga namreč samo trije volileci. Iz tega lahko dotični mož izprevidi, kako priljubljen je v Podsredi. Njegovi lastni pristaši mu več vsi ne zaupajo. Baha se v „Narodnem Listu“, kako je mlado gasilno društvo o-genj pogasil; ta ogenj pa je bil že zadušen, ko so gasilci komaj zvedeli zanj. Da, mrzel ogenj je lahko gasiti, kaj ne? Da bi se naši liberalci tako sami sebe v okraz bili, tega bi si vendar ne bil mislil. Kaj pa je z „Narodnim Listom“? Odkod ga dobivajo otroci, da ga že iz šole nesejo domov? Kar se pa tiče naših gg. vlč. gg. dušnih pastirjev, smo čisto drugega mnenja, kakor liberalni bujskači in nekaj pristašev, kar sem že zgoraj omenil. V zadostilo za naša žaljenja želimo bolnemu č. g. župniku zopetno zdravje, g. kaplanu pa, da bi nas še dolgo časa izobraževal, kar je liberalcem trn v peti.

Nadaljevanje v listu.